

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 600/2015
07.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца Н.М. из З., чији је пуномоћник Г.С., адвокат из Ч., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова Београд, Полицијска управа у Зрењанину, коју заступа Државно јавно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.2901/14 од 11.12.2014. године, у седници већа од 07.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца, **УКИДАЈУ СЕ** пресуда Основног суда у Зрењанину П1 341/13 од 11.09.2014. године у ставу трећем и четвртном изреке и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.2901/14 од 11.12.2014. године, у делу којим је одбијена жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у наведеним деловима и предмет се враћа првостепеном суду на поновно суђење

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 341/13 од 11.09.2014. године ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу исплати разлику између исплаћене и припадајуће накнаде плате за време коришћења годишњег одмора, и то за јул 2010. године 400,38 динара и за октобар 2010. године 667,31 динара са припадајућом законском затезном каматом и да надлежном фонду за тужиоца уплати припадајуће доприносе пензијског и инвалидског осигурања. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужена обавезе да му исплати накнаду за ноћни рад и то за септембар 2011. године 2.728,73 динара, за октобар 2011. године 2.571,15 динара, за новембар 2011. године 3.047,28 динара и за децембар 2011. године 2.542,58 динара, са припадајућом законском затезном каматом и да на име тужиоца уплати припадајуће доприносе на наведене износе Републичком фонду ПИО, као и доприносе по основу здравственог осигурања Фонду здравственог осигурања, и на досуђене разлике накнаде плате по основу коришћења годишњег одмора. Ставом четвртим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове спора.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.2901/14 од 11.12.2014. године, ставом првим изреке делимично је усвојена жалба тужиоца и

преиначена првостепена пресуда тако што је тужена обавезана да на досуђени износ разлике накнаде плате за време коришћења годишњег одмора за јул и октобар 2010. године уплати за тужиоца допирносе за здравствено осигурање надлежном Фонду здравственог осигурања. У преосталом делу, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Жалба тужене је одбијена и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу. Ставом другим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и потребе уједначавања судске праксе.

По оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), будући да су уз ревизију достављене одлуке из којих произилази да су основани ревизијски наводи о различитом одлучивања апелационих судова у истој правној ствари, па постоји потреба уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је испитао другостепену пресуду у побијаном делу, на основу члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код тужене запослен као полицајац, на радном месту помоћника шефа смене дежурне службе, и у периоду од септембра 2011. године закључио са децембром 2011. године обављао је ноћни рад. Извршено је упоређивање коефицијената тужиоца, који је лице са статусом овлашћеног службеног лица, са коефицијентом државног службеника који обавља административно-техничке и дактилографске послове и нема нередовности у раду, и утврђено да је тужилац остварио право на увећану плату у складу са чланом 147. Закона о полицији, па је његов захтев за исплату увећане плате по основу ноћног рада за спорни период одбијен.

По оцени Врховног касационог суда, у нижестепеним пресудама је у побијаном делу због погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Чланом 147. Закона о полицији ("Службени гласник Р", бр. 101/05, 63/09), ставом 1. је прописано да се због посебних услова рада, опасности за живот и здравље, одговорности, тежине и природе послова, рада на дан празника који је нерадан дан, ноћног рада, рада у сменама, прековременог рада, дежурстава, приправности и других видова нередовности у раду, запосленима у Министарству могу утврдити коефицијенти за обрачун плата који су од 30 до 50% номинално већи од коефицијената за друге државне службенике, а у висини масе средстава потребних за исплату додатних коефицијената из члана 146. став 1. овог Закона. Ставом 3. је прописано да се на права и обавезе проистекле из напред наведених посебних услова рада не примењују одредбе општих радноправних прописа о увећаној заради.

Из наведене законске одредбе произилази да тужилац има право на увећање плате по основу прековременог рада, рада ноћу и рада у дане државног и верског празника који су нерадни дани, уколико није добио увећање основне плате од 30 до 50% по том основу у спорном периоду. С обзиром на садржину члана 147. Закона о полицији, упоредни радник мора бити полицајац који нема статус овлашћеног службеног лица, са истом школском спремом коју има тужилац. У случају да је свим полицајцима признат статус овлашћеног службеног лица, упоређивање се врши са другим државним службеником истог степена стручне спреме. Стога се не може прихватити закључак нижестепених судова да је тужбени захтев тужиоца неоснован и да му је увећан коефицијент по основу нередовности, будући да је упоређивање основног и додатног коефицијента радног места тужиоца, који је полицајац са статусом овлашћеног службеног лица, вршено са коефицијентима службеника који обавља административно-техничке и дактилографске послове. Стога су нижестепене пресуде у овом делу укинуте.

У поновном поступку, првостепени суд ће узети у обзир изнете примедбе и донети правилну и закониту одлуку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић. с.р.**